

De zeebaars is een bijzonder tot de verbeelding sprekende sportvis. (foto: Janny Bosman)

CHECK DE VIDEO OP WWW.HETVISBLAD.NL

OP ZOEK NAAR ZEEBAARS!

Kunstaas scoort in de Europoort

Zeebaars is een zoute rover die bijzonder tot de verbeelding spreekt. Snoei harde aanbeten, genadeloze runs en een stoere kop op een body vol met indrukwekkende stekels. Geen wonder dus dat *Dicentrarchus labrax* hoog op het verlanglijstje staat van menig zoute roofvisser. Genoeg redenen voor een masterclass zeebaarzen met kunstaas – inclusief Visblad TV!

TEKST ROBERT DE WILT FOTOGRAFIE JORAN BAL
CAMERA SYTSE VAN DER HARST

De Europoort is het decor van deze reportage. Een gebied dat mooi is van lelijkheid. Ruige industrie, petrochemie en containeroverslag op het droge, maar ondertussen een fascinerende wereld onder de waterspiegel. Nergens is het contrast tussen industrie en natuur zo zichtbaar als in dit Rotterdamse zeehavengebied. Kraakhelder water, vol met leven: oesters, mosselen, en krabben die hun weg zoeken tussen de met kelp en blaasjeswier begroeide blokken. En dan vliegt daar plots die boze zeebaars overheen. Vanuit de donkere diepte, snoeihard achter je plugje aan.

DROGE VOETEN

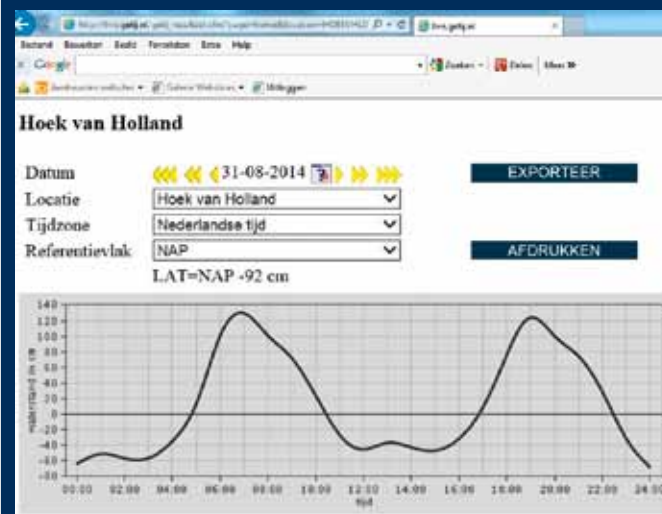
Om half 10 's ochtends staan we op de Landtong van Rozenburg. Het duurt nog een uur voordat het water genoeg is gezakt om de stek op te kunnen. We hebben dus nog even om het materiaal in gereedheid te brengen. De beoogde stek – maar dat geldt eigenlijk voor alle havens in het gebied – is pas van een uur of drie vóór tot een uur of drie na laagwater toegankelijk. Dan valt de steenstort onderaan de hoge, steile dijk droog en kunnen we op het plateau van stenen en oesters terecht. Neem wel lieslaarzen of een waadpak mee, want op deze 'drempel' onderaan de dijk

staat buiten het laagste lage water altijd nog wel een paar decimeter water. Pas ook goed op met de gladde, met wier

en alg begroeide, keien. Vis hier sowieso bij voorkeur met een vismaat – puur voor de veiligheid.

GETIJ

Check voordat je gaat zeebaarzen altijd het getij. Dat kan via het getijdenboekje, al is het nog beter om de hele getijdengrafiek te bekijken. Bij die laatste kun je precies zien hoe de curve loopt en wanneer de stroming er het hardst in komt (de steilste delen in de grafiek). Een handige site hiervoor is <http://live.getij.nl>. Selecteer een locatie (of de dichtstbijzijnde plek) en haal vervolgens de getij-informatie op. Bij de havenstekken zit je in principe goed in het gedeelte onder de nul-lijn (waterstand 0 cm, wanneer het plateau onderaan de steile dijk droog valt).

HARD EN ZACHT

Als de zenders zijn gemoniteerd, kan het feest beginnen. We hebben goede hoop op vis voor de camera, aangezien we hier de afgelopen weken leuk zeebaars hebben gevangen. Voorzichtig dalen we de dijk af naar de waterlijn. Mijn collega Joran richt zich vandaag op het vissen met soft plastics (shads, slugs en alle andere mogelijke vormen van rubber kunstaas), waar ik me focus op het harde kunstaas: pluggen. Zo mikken we op zowel de diepere als de hogere waterlagen. Met shads kun je de diepere waterlagen secuur uitkammen, terwijl je met de plug relatief snel een groot gebied bestrijkt op zoek naar vis. Door op twee paarden te wedden hopen we de kans op succes te vergroten.

VERSTORING

Met beleid leggen we de laatste meters richting de waterkant af. De factor verstoring moet je namelijk niet onderschatten. Langs de relatief 'stille' havenstekken met kraakhelder water is de zeebaars snel opgeschrikt door

rollende stenen en krakende oesters onder je schoenen. Let maar eens op hoe schichtig voorbij zwemmende harders op je aanwezigheid reageren. Ook de zeebaars patrouilleert in de oeverzone. Direct bij aankomst tot je knieën het water in stampen, vergroot dus de kans dat vriend *labrax* de vinnen neemt. Beter houd je dus een beetje afstand van de waterlijn en zorg je dat alleen de hengeltop boven het water uitsteekt. Het zou zonde zijn als een zeebaars die achter je kunstaas aan zit last-minute afhaakt omdat ie jou daar ziet staan. Om dezelfde reden staan Joran en ik ook niet pal naast elkaar, maar houden we zo'n kleine 50 meter tussenruimte aan.

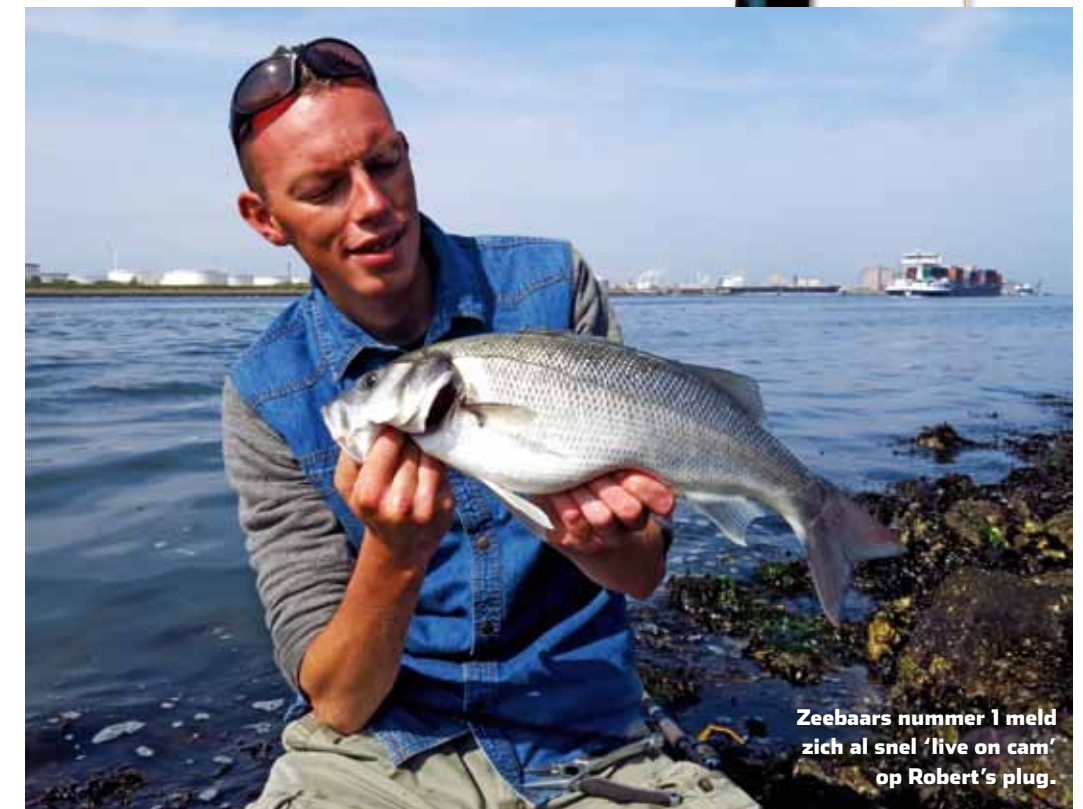
SNEL ACTIE

Het duurt niet lang voordat zeebaars nummer één zich aandient. Tijdens een worp schuin stroomopwaarts wordt mijn Rapala X-rap iets voor de kant genadeloos hard gegrepen. Of deze vis de plug al vanuit het diepe is gevolgd of hem pas dicht bij de kant heeft opgemerkt valt niet te zeggen, maar feit is dat bijna alle aanbeten op de plug in deze havens in de laatste meters

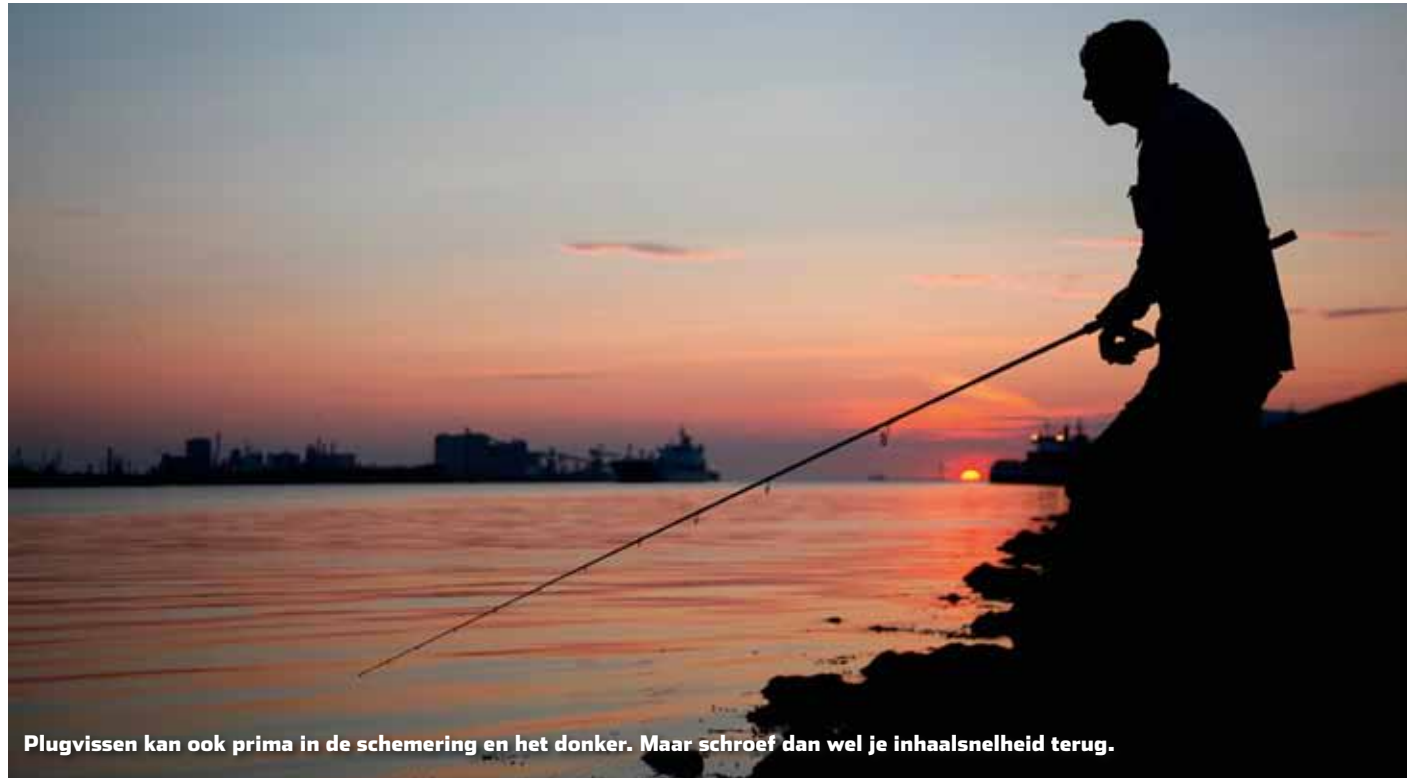
voor het topoog plaatsvinden. In het heldere water kun je de zeebaars vaak in volle vaart op je plug zien klappen, mits je ervoor zorgt dat je een Polaroid zonnebril op hebt. En geloof me, dat spektakel wil je niet missen! Na een paar felle runs die de slip doen ratelen – zeebaars gaat er na de aanbeet vaak direct als een speer in tegenovergestelde richting vandoor – kan ik een fraaie gestekelde rover van rond de 50 cm landen.

MOMENTOPNAMES

Dat zeebaarzen vaak om momentopnames draait, blijkt in het half uurtje dat volgt (als er een mooie stroomnaad vlak voor de kant loopt). Want nadat ik eerst nog een misser heb – vlak voor mijn neus hapt een dikke zeebaars naar de plug, maar helaas zonder zich te haken – staat ook Joran plots met een kromme hengel. Aanvankelijk laat deze vis zich nogal gemakkelijk naar de kant dirigeren, waardoor we zelfs eventjes aan een makreel of fint denken. Maar vlak voor de kant bedenkt de vis zich en gaat ie er nog even ondubbelzinnig vandoor. Een paar minuten en een spectaculaire drill later trekt collega Bal een

Zeebaars nummer 1 meld zich al snel 'live on cam' op Robert's plug.

Plugvissen kan ook prima in de schemering en het donker. Maar schroef dan wel je inhaalsnelheid terug.

dikke 66 cm zeebaars het wier op. Bam! Allebei een vis gevangen, en daarbij hebben we ook tweemaal de aanbeet 'live on camera'.

STROMING ERUIT

Nu de eerste vissen binnen zijn, valt er toch een bepaalde druk van onze schouders. Vissen voor de camera is immers toch altijd net even wat minder relaxt dan wanneer je zonder paparazzi in je nek staat te werpen. Ondertussen is het zo goed als laagwater geworden en valt de stroming er compleet uit. We werpen nog een half uurtje stug door, maar eens te meer blijkt dat zeebaarzen een kwestie van timing en volhouden is. Blijven gaan en blijven werpen. Dan pak je die gouden uurtjes altijd een keer mee. Aangezien het op deze stek voorlopig echter helemaal stil lijkt te zijn gevallen, besluiten we te verkassen naar het Beerkanaal. Uit ervaring weten we dat het daar ook tijdens het lage water nog lekker stroomt.

TROEBEL WATER

In het Beerkanaal loopt inderdaad nog een mooie uitgaande stroming. Wel is het water

hier wat aan de 'dikke' kant en het doorzicht een stuk minder dan op de eerste stek. Voor de shadvissers is dit niet zo'n punt, maar voor de plugvissers is het toch wat minder

ideaal. Anderhalf uur en een paar honderd meter steenstort verder, staat de teller hier echter nog altijd op nul vissen. Het einde van de dag en de opnamen? Voor de zekerheid

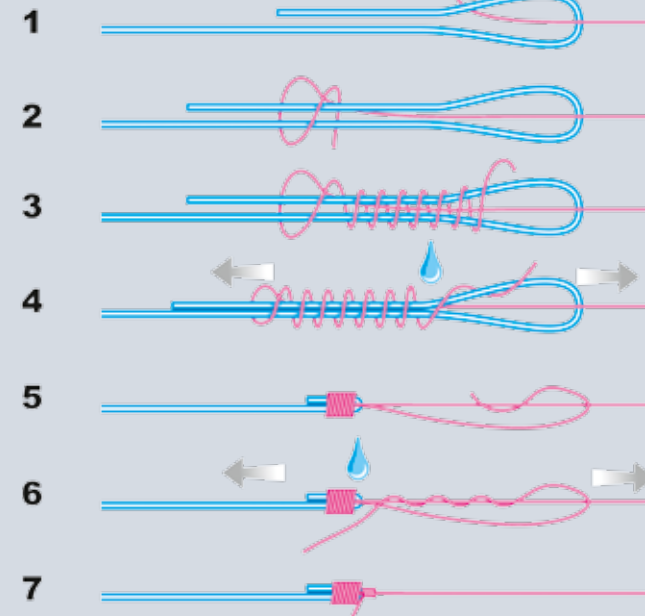
nemen we alvast de afsluitende scène van de video op. Gezien het opkomende tij zou het echter mogelijk opnieuw raak kunnen zijn op de stek waar we de dag zijn begonnen.

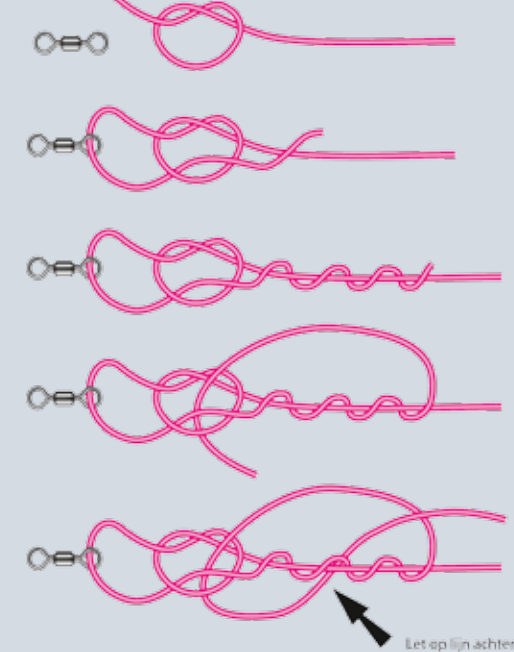
Uitleg voor de camera over al het voor de zeebaarsvissers interessante rubber.

De Albright knoop is ideaal om je fluorocarbon voorslag aan de gevlochten hoofdlijn te zetten.

Met de Rapala-knoop creëer je makkelijk een sterke lus, met eventueel een speldje erin.

We nemen de gok en rijden opnieuw de Landtong op. Het water in het Calandkanaal begint inmiddels al aardig te stijgen, dus enige voortvarendeheid is geboden.

COMEBACK

Voor de tweede keer dalen Joran en ik dezelfde dijk af,

met in ons kielzog cameraman Sytse – zijn camera uitrusting laat zich alleen in etappes naar beneden dragen. Al snel blijkt dat we er goed aan hebben gedaan om deze stek nog even met een bezoekje te vereren, want mijn collega weet hier in een kwartier tijd nog twee baarzen aan

de shad te strikken. Met daaronder een moddervette 66-er. Ook deze laatste vis mag weer vrolijk zwemmen, waarna het water eigenlijk al bijna te hoog staat om hier nog door te vissen. We moeten er dus een eind aan breien, maar met zoveel actie hoor je ons zeker niet klagen. Missie

geslaagd. Vandaag is eens te meer gebleken dat zeebaarzen ook een kwestie van doorzettingsvermogen is. Niet te snel opgeven, maar blijven zoeken en blijven werpen. Dan komt die beuk vanzelf. Check nu dus snel de video op www.hetvisblad.nl of kijk op www.facebook.com/hetvisblad.

Check de nieuwe aflevering van Visblad TV – met o.a. deze bak van een zeebaars – op www.hetvisblad.nl, www.facebook.com/hetvisblad of scan de QR-code!

INGEZOOMD: MAASVLAKTE, EUROPOORT, NIEUWE WATERWEG

Tot niet zo lang geleden gold Rotterdam als de grootste zeehaven ter wereld. Enkele Chinese mega havens hebben '010' inmiddels ingehaald, maar met de aanleg van Maasvlakte 2 is Rotterdam de komende decennia zeker nog de grootste westerse haven. Het tekent de uitgestrektheid, en daarmee ook de potentiële sportvismogelijkheden, van het gebied. De haven wordt eigenlijk gevormd door drie deelgebieden: de Maasvlakte en Maasvlakte 2 aan de westkant, de Europoort aan de oostkant, en de Nieuwe Waterweg aan de noordkant.

NIEUWE WATERWEG

De Nieuwe Waterweg vormt het uiteinde van het Rijnsysteem dat bij de Pier van Hoek van Holland in zee uitmondt. Harde stroming, veel scheepvaart en talloze mooie strekdammen vanwaar je met shads en – als het water niet te troebel is – pluggen prima zeebaars kunt vangen. Met name het stuk tussen Maassluis en Hoek van Holland is interessant, evenals de strekdammen langs de Landtong van Rozenburg. Pas hier overigens wel verschrikkelijk goed op met (wadend) vissen. De grote schepen zuigen bij het passeren eerst veel water weg, om je daarna op verraderlijke hekgolven te trakteren. Sommige sportvissers langs de Landtong willen echter nog wel eens de grens opzoeken van wat verantwoord is. Doe jezelf – en de Havendienst, dus indirect ook andere sportvissers – een lol en doe geen gekke en onverantwoorde dingen.

Het is oppassen geblazen langs de Nieuwe Waterweg. Zeker bij het wadend vissen! (foto: Bram Bokkers)

Het Calandkanaal is langs de gehele Landtong bevisbaar.

EUROPOORT

Aan de zuidkant van de Nieuwe Waterweg liggen talloze havens. Het havengebied begint al in Rotterdam en strekt zich uit tot aan zee. Het Beerkanaal vormt daarbij de scheiding tussen de Europoort en de Maasvlakte. De Europoort beslaat alle havens ten oosten van het Beerkanaal (tot aan Rozenburg, waar de Botlek begint). Met name de oostoever van het Beerkanaal is interessant. Hier heb je een stek die begint bij de Suurhoffbrug (N15) over het Hartelkanaal en doorloopt tot aan het Beerkanaal. Verder landinwaarts worden de stekken spaarzamer, maar met wat zoekwerk kom je er en der nog wel een plekje tegen. Vergeet echter niet dat het grootste deel van het gebied uit industrie- en bedrijventerrein bestaat waar toegang verboden is. De zuidzijde van de Landtong van Rozenburg (Calandkanaal) vormt een uitzondering. Deze bijna 10 kilometer lange strook land die de scheiding vormt tussen de Nieuwe Waterweg en het Calandkanaal, is een van de laatste stekken waar je nog over een behoorlijke oeverlengte kunt vissen.

MAASVLAKTE

Ten westen van het Beerkanaal liggen de Maasvlakte en Maasvlakte 2. De Maasvlakte is in de jaren '60 aangelegd, en recent is daar Maasvlakte 2 aan vastgeplakt. Beide Maasvlaktes omvatten interessante zeebaarsstekken: de Hartelhaven, het Yangtzekanaal, de Edisonbaai en de 'stenen glooiing' (Slag Maasmond en Slag de Beer). Maar ook het nieuwe strand en de blokkendam-lagune op Maasvlakte 2 hebben al zeebaars opgeleverd. De vismogelijkheden aan de 'binnenkant' van Maasvlakte 2 zijn helaas nog erg beperkt, maar Sportvisserij Nederland voert overleg met de Gemeente Rotterdam om ook hier meer sportvismogelijkheden te creëren.

Het Yangtzekanaal is een topstek voor zeebaars. (foto: Sander Boer)